

σινιάλο

σινιάλο, το, ουσ. [<ιταλ. segnale], το σινιάλο· συνθηματική χειρονομία, συνθηματικό νόημα, προειδοποιητικό σημάδι ή σήμα: «χωρίς κανένα σινιάλο μπόρεσε και κατάλαβε πως βρισκόμουν σε δύσκολη θέση κι ήρθε να με βοηθήσει»·

- *δίνω σινιάλο*, βλ. *συνηθέστ. κάνω σινιάλο*·

- *κάνω σινιάλα*, (ιδίως για χαρτοπαίγνιο) κάθομαι πίσω από κάποιον χαρτοπαίχτη και με συνθηματικές χειρονομίες μαρτυρώ τα φύλλα του σε αντίπαλο χαρτοπαίχτη. Το νόημα της κάθε χειρονομίας είναι από πριν συμφωνημένο και έτσι, όταν αυτός που κάνει τα σινιάλα πιάσει το δεξί του αφτί, σημαίνει το τάδε φύλλο, όταν πιάσει το αριστερό του αφτί, σημαίνει το τάδε φύλλο, όταν πιάσει τη μύτη του, όταν κλείσει το μάτι του, αριστερό ή δεξί, όταν ξύνει το κεφάλι του ή όταν ξεροβήχει, σημαίνει και κάποιο φύλλο. Γι' αυτό οι χαρτοπαίχτες, όταν παίζουν, δε δέχονται να κάθονται πίσω τους άτομα που δεν τα γνωρίζουν ή που δεν τα έχουν εμπιστοσύνη: «είχαν βάλει από πίσω του έναν δικό τους, που 'κανε συνέχεια σινιάλα και μέσα σε λίγη ώρα του πήραν και τα παντελόνια». Συνών. *κάνω σήματα μορς*·

- *κάνω σινιάλο*, *κάνω συνθηματικό νόημα*, *συνθηματική χειρονομία*: «μόλις δεις να 'ρχεται κανένας αστυφύλακας, κάνε μας σινιάλο να κρυφτούμε». (Λαϊκό τραγούδι: **κάνε μου σινιάλο**, *δεν αντέχω άλλο, δεν αντέχω άλλο θα χαθώ*)·

- *παίρνω σινιάλο*, *δέχομαι από κάποιον συνθηματικό νόημα*, *συνθηματική χειρονομία*: «μόλις πήρα σινιάλο απ' το φίλο μου πως έρχεται ο τάδε, σηκώθηκα κι έφυγα»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας